האירוע מושא תיק הצירוף אירע ביום 23/6/22, ובו במהלך שיחה בין בני הזוג, השליך הנאשם כוס פלסטיק שהכילה שוקו, שתכולתה ניתזה על הקירות, וצעצוע מפלסטיק שפגע בגבה של המתלוננת. באותן נסיבות הנאשם אמר למתלוננת שכשהיא תמות הוא יבוא לבקר אותה בבית הקברות.

איני סבורה כי יש לקבוע במקרה דנן כי מדובר באירוע אחד, כהגדרתו בפסיקה. אכן, עסקינן בעבירות שהופנו כלפי אותה מתלוננת, ברם הן בוצעו בפער זמנים של כשנה, ובנסיבות אני סבורה כי יהא זה מלאכותי לקבוע שעסקינן באירוע אחד.

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של הגנה על שלמות גופו של הפרט, על שלוות נפשו, וכשמדובר בבן משפחה, קיימת פגיעה בתחושת המוגנות בדלת אמות הבית.

עיון בפסיקה מעלה כי מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה רחב, ונע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל שיכול ויעלה על שנה, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. כך, ניתן משקל למשך האלימות, לחומרתה, לחבלות שנגרמו כתוצאה ממנה, לשימוש בחפצים נלווים וכיוצא באלה.

בענייננו, באף אחד מהאירועים הנאשם לא השתמש בידיו, אלא השליך על המתלוננת חפצים והנזקים שנגרמו לה, אינם ברף גבוה.

בנסיבות אלה, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם כל אחד מהאירועים, נע בין מאסר על תנאי ובין מס' חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבותיו של הנאשם, יש לשקול את הודאתו בשני התיקים – הודאה שמלמדת על רצונו "לנקות שולחן", ואת נסיבותיו האישיות, כפי שהן מקבלות ביטוי במסמך של לשכת הרווחה, נ/1. מהמסמך עולה כי בימים אלה, [redacted], והנאשם הוא שמטפל בילדים הקטינים (בני 6 –ו3).

מנגד, יש לשקול את עברו הפלילי של הנאשם, הגם שהוא אינו כולל עבירות זהות לעבירות שבהן הוא הורשע כאן.

בהתחשב במכלול השיקולים, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות פיזית.
2. קנס בסך 2,000 ₪.